తెర ఎత్తగానే కుర్చీలో ఓ అందమైన అమ్మాయి మూనిరాగంతో కనిపిస్తుంది. పత్రిక తిరగేస్తూవుండగా బయట తలుపు ఎవరో తట్టుతారు.

సుమిత్ర: ఎవరు? (లేచి తలుపు తీస్తుంది) ఓహ్హో! ఏమిటీ విచిత్రం!

లీల: (వస్తూ) ఎందుకో!

సుమిత్ర: అన్నయ్యా నువ్వూ కలసి ఒక్కసారే రావడం. అన్నయ్యకి ఈవాళ యిక్కడికి వచ్చేటంత తీరుబాటెలా కలిగిందో ఆశ్చర్యమే!

ప్రకాశరావు: నే నెప్పుడూ తీరుబాటుగానే వుంటాను.

లీల: ఇహానించి శాశ్వతంగానూ.

సుమిత్ర: ఏం?

లీల: ఉద్యోగానికి ఫుల్ స్టాప్.

సుమిత్ర: ఏమిటీ! ఉద్యోగం పోయిందా?!

లీల: అంతకంటె యెక్కువైందే...... అసలు నాకు తెలీకడుగుతాను. ఈయనేదో ఆ మిల్లులో పనిచేస్తున్నారు. వాళ్లా ఏదో నెలకి యింతా అంతా యిస్తున్నారు. అది తిని తన మానాన తాను పోకండా వాళ్ళమీద రాతలు కోతలు సాగిస్తారా ఎవరైనా?

సుమిత్ర: ఏం రాతలు?

లీల: అనుకు ఏం రాతలో, ఈయనకి తోడు ఆ 'సత్యవాది' సంపాదకు డొకడు.

ప్రకాశరావు: అతన్నెందుకు అనవసరంగా అనడం?

లీల: ఎందుకా తోడుదొంగలు కాబట్టి. రేపాకే నేదో కోర్టువరకూ వస్తే అప్పుడు ఈ స్నేహాలు, జర్నలిజాలు భేషజాలు...

సుమిత్ర: కోర్టు కెందుకు?

లీల: ఉన్నవీ లేనివీ సృష్టించి ఆ మిల్లు అధికారులమీద పత్రికల్లో వ్రాసినందుకు.

సుమిత్ర: ఏమని?

లీల: మొట్టమొదటనించి నేను మొత్తుకొంటూనే వున్నాను. మన కాతలకు మించిన పను లెందుకు, ఒకవేళ వాళ్ళ తాడు కంఠానికి చుట్టుకొంటె విడిపించుకోనేందుకైనా తాహతు మనకి లేదని, విన్నారా—

సుమిత్ర: అసలు ఏం జరిగిం దేమిటి వదినా?

ప్రకాశరావు: నీ మాట వినిపించు

శ్రీ ఎస్. ఆర్. నంది

కొంటుందేమిటే? తన గొడవంతా పూర్తి కానిది ఎవర్నీ లెఖ్ఖ చెయ్యదు.

లీల: అవును యెవరినైనా ఎందుకు లెఖ్ఖ చెయ్యాలి? మీలా నేను మనస్సులో మాటని దాచుకోలేను. అనుకున్న దాన్ని ముఖంమీదే అనేస్తాను.

ప్రకాశరావు: అని అనుకొంటున్నావ్. కాని నిజానికి నీ కా మాటలు కంఠంపైనించే వచ్చాయి, కడుపులోంచి రాలేదు.

లీల: అవును నా మాటలు కడుపులోంచి ఎలా వస్తాయి? మీరంటె కవులు, రచయితలు గాబట్టి నిజాన్ని బయటపెట్టి, చెప్పుదెబ్బలు వెంటనే తింటారు.

ప్రకాశరావు: (నవ్వి) నిజం చెప్పావ్. నీకూ నాకూ అక్కడే భేదం. నీకు లోకంతో, లోకుల మాటలతో పని. అందుకోసం అందులో ఎంత కుళ్ళున్నా చచ్చినట్టు ఆహ్యాయంగా అనుభవిస్తావ్; ఎందుకు? నీకు కావలసింది పైపై మెప్పులు, గౌరవాలు.

లీల: చూశావా సుమిత్రా ఆ వేదాంతం! నేను ఏదైనా వద్దని సలహా యిస్తే ఈ తీరులోకి దిగుతారు.

ప్రకాశరావు: నువ్వు నాకు అసలైన సలహా యిచ్చివుంటె నేను చేసిన పనికి

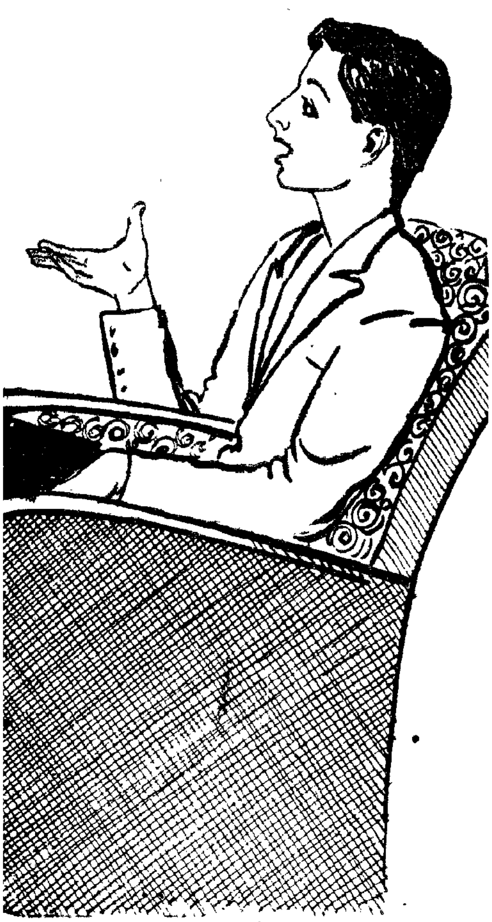

మెచ్చుకొనే వుండేదానవ్. అసలు జరిగిన సంగతి యిది సుమిత్ర: దేశంలో ధరలు పడిపోయాయి. ఇంతవరకు ప్రజల్ని జలగల్లా పీల్చి చంపుతున్న వర్తకులు, ఉత్పత్తిదారులు ఈ దెబ్బతో తారెత్తి వున్న సరుకుని దాచేయడం మొదలుపెట్టారు. ఇంకా లాభంలేక పనివాళ్ళని పనినించి తీసేస్తున్నారు. అసలే వాళ్ళు బీదవాళ్ళు. ఈ పనులు పోతే యెక్కడకు పోతారు? నువ్వే ఆలోచించు...ఇదీ అసలు విషయం. దీన్ని నేను వ్యాసరూపంలో పత్రికలో ప్రకటించినందుకు అధికారులకి కోపం వచ్చింది. చూడు, తనదగ్గర పనిచేసేవాడు అంతపనీ చేస్తే ఎవరూరుకొంటారు? నన్ను సస్పెండ్ చేశారు- రేపు ఎల్లుండిలో కేసు పెడతారు.

సుమిత్ర: ఐతే ఏమవుతుంది?

లీల: చేతికి భిక్షాపాత్ర.

సుమిత్ర: ఛా! ఏమిటి వదినా ఆమాటలు!

లీల: అంతకుమించి మరేముంది చెప్పు? ఆయన ఆస్తంతా కలిసి ఆ మంచం, టైంపీసు, పుస్తకాలేనా? అలాంటి ఎలకలకి కొండలతో యుద్ధమేమిటి చెప్పు?

ప్రకాశరావు: మరి ఆ కొండల కిందేనా యిన్ని లక్షల ఎలకలు ఛస్తున్నాయి?

లీల: ఆఁ ఏవి, ఎక్కడ ఛస్తున్నారయో చూపించండి? లోకంలో మనుషులందరు ఎలా బ్రతుకుతున్నారు...

ప్రకాశరావు: మామూలుగానే మానవత్వాన్ని చంపుకొని.

లీల: మీ రెంతో మహా మానవత్వాన్ని తెలుసుకొని మసలుతున్నట్టు? అసలు వీళ్ళకి కాస్త పత్రికల్లో రాసేంత జ్ఞానం కల్గగానే *Pessimistie Views* పుట్టుకొస్తా యెందుచేతో!

సుమిత్ర: ఇప్పటి లోకం పోకడ అంతే కదు వదినా - దాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకొంటె నువ్వూ పెసిమిస్ట్‌వే అవుతావు.

ప్రకాశరావు: అలా బుద్ధిచెప్పు...పీక నరుకుతున్నా తల వంచమంటుంది.

లీల: అవును లోకమంతా ఏదారినపోతే ఆదారినే మనమూ పోదాం. ఈవాళ పైపైకి మిమ్మల్నీ నన్నూ పొగుడుకు తిరిగే వారే రేపు మన పరోక్షాన గోతులు తవ్వుతారు. ఈ స్నేహాలవల్ల ఎన్ని కొంపలు కూలిపోయాయి, ఎన్ని సంసారాలు నాశనమైపోయాయి...

ప్రకా: ఐతే యింతకీ నీ ఉక్రోషమంతా 'సత్యవాది' సంపాదకుడు మీదన్న మాట,

లీల: ముమ్మాటికీ, అతనిలో మీకు ఏ గొప్పలు కనిపించాయో నా కనవసరం. నా క్కావలసింది మనిషి తీరు.

ప్రకా: అతని తీరు నిన్నేం చేసింది?

లీల: నన్నే కాదు, సంఘ మని పేరు చెప్పి, దాన్ని ఉద్ధరించాలని డచ్చాలు కొడుతూ చేతా వాతా కాని వ్రాతలతో అమాయక ప్రజల్నందర్నీ మోసపుస్తున్నారు.

ప్రకా: (నవ్వి) అవును, నీ అసూయ యితరులమీద యెలాంటి అభాండాలనైనా వెయ్యడానికి వెనుదియ్యదు.

లీల: అసూయ! నాకే కదూ? సంఘాచారాలమీద దుమ్మెత్తిపోసే ఆ పెద్దమనిషి మామగారినించి కట్నం పదివేల వరహాలు నొయ్యలేదూ? ఆడదిచ్చిన కట్నం సొమ్ముతో ప్రెస్సు పెట్టి పత్రిక నడిపే మనిషీ ఓ సంపాదకుడే అన్నట్టు మాటాడుతారేం?

ప్రకా: వినట్టేనా వాగుడు!

లీల: ఏం, ఈ వాగుడులో అబద్ధముందా?

సుమిత్ర: పోనీ ఆ విషయం విడిచిపెట్టు వదినా.

లీల: అబ్బే, కాదు చెబుతున్నాను. ఇలాంటి వాజమ్మలందరూ సంపాదకులై, నీ, నా భేదం లేకండా...(మాట మార్చి) అసలు అతను నిజమైన సంపాదకుడైతే ఈయనగారు యిన్ని రచనలు అందులో వ్రాశారు కదా ఒక్కనాడైనా పిలచి ప్రతిఫలంగా యింత యిచ్చిన పాపాన పోయాడా? ఆ పత్రికమీద వచ్చిన లాభాలు బ్యాంకుల్లో పెరుగుతాయా? అదేమంటె పత్రిక్కి ఆర్థికస్తోమత లేదంటారా?

ప్రకా: అదుగో విను సుమిత్రా! ఈవిడ అసలు రంగు బయటపడుతోంది. ఈవిడకు యిరవైనాలుగ్గంటలు ధ్యానం డబ్బు డబ్బు డబ్బు.

లీల: చాల్లెండి సిగ్గు లేకండా మాటాడుతున్నారు. ఎదుటవాళ్ళని విమర్శిస్తే తమ తప్పులు తప్పకపోతవని. మరి మీ రా పత్రికలకి వ్రాయడం పేరుకోసం కాదు?

ప్రకా: అవును నువ్వ నన్నంతే అర్థం చేసుకోగలవ్.

గోపాలరావు: (వస్తూ) ఏమిటోయ్ చాల వేడి వాదనలు జరుగుతున్నాయ్ - కొంపతీసి మరో 'ప్లాట్' కాదుకదా?

సుమిత్ర: ఆఁ అలాంటిదే-మీరొక్కరే తక్కువని ఎదురుచూస్తున్నాం.

గోపా: అలాగా? అసలు ఈ రచయితలు మా గుమ్మంలోకి అడుగు పెడితేనే వణుకు పుట్టుకొస్తుంది. పైగా మాలో ఎలాంటి చిన్న లొసుగు కనిపించినా యింతంత రాద్ధాంతం చేస్తారు.

ప్రకా: ప్రతీ చిన్న విషయాన్ని పత్రికలకి వ్రాసేంత నీచస్థితికి రాలేదులే డాక్టర్ నీ పుణ్యాన,

లీల: అంతకంటె పెద్ద విషయాలని నీచానికి లాగే స్థితిలోకి వచ్చారు.

బోలుమనుష్యులు

ప్రకా: నీకు తెలీని విషయాలు మీద వేసుకోకు లీల. నీకు ఎన్నోసార్లు హెచ్చరించాను...

లీల: అవును నేనెవర్నిలెండి...... (నిష్క్రమణ).

గోపా: (క్షణం నిశ్శబ్దం) టీ తీసుకరా సుమిత్ర, మళ్ళా బయటకి వెళ్ళాలి.

సుమిత్ర: మళ్ళా ఎవరికే మొచ్చింది?

గోపా: ఓ గొప్ప ధనవంతుడికి కడుపులో నొప్పొచ్చింది. త్వరగా వెళ్ళాలి.

సుమిత్ర: డాక్టర్ల బ్రతుకులే యింత! (నిష్క్రమణ)

గోపా: ఆఁ...ధనవంతుడంటె జ్ఞాపకం వచ్చింది...ప్రకాశం నీ వ్యాసాన్ని 'సత్యవాది'లో చదివాను...

ప్రకా: చదవడానికేగా వ్రాశాను!

గోపా: అవునందుకేలే. అయితే అందులో విషయాలని ఋజువు చెయ్యగల శక్తి వుందా?

ప్రకా: లేకండా ఆ వ్యాసాన్ని వ్రాయడానికి యెన్ని గుండెలుండాలి? అంకెల వివరాలతో సహా ఈవారం ప్రచురిస్తాను.

గోపా: కాని యిది నీ తలకి మించిన పనేమో?

ప్రకా: ఐనా నాకు ప్రజాబలం వెనకవుంది.

గోపా: ఆ వ్యాసాన్ని యెవరికోసం వ్రాశావ్?

ప్రకా: న్యాయన్యాయాల్ని విచారించే అధికారులకోసం, నిజానిజాలని తెలుసుకోనెందుకు కూలీలకోసం.

గోపా: మంచిదే; నిజానిజాలని తెలుసుకొనగోరే కూలీల్లో ఎందరికి చదువొచ్చు, ఎందరీ పత్రికను చూసుకొంటారు?

ప్రకా: అందరూ చూస్తారు. చూసినవాళ్ళు మిగతావాళ్ళకి చెబుతారు.

గోపా: (అర్థోక్తిలో) వాళ్ళు వెంటనే మరచిపోతారు! చూడు ప్రకాశ్: మనం అనుకొనేంత సులభమైంది కాదు లోకం. మనం ఆశావాదులం కాబట్టి పూర్తిగా ప్రయత్నిస్తే ప్రతీసమస్యా యిట్టే పరిష్కరింపబడుతుం దనుకొంటాం. కాని నా అనుభవాన్ని బట్టి చెబుతున్నాను- యివన్నీ వూహావాదాలేగాని నిజమైనవి కావు. వీటిమీది విజయాన్ని సాధించాలంటే మన స్తత్వాలని ముందుగా సంస్కరించాలి... ఐతే యిప్పుడీ విషయం కోర్టువరకు వస్తే ఫలితం?

ప్రకా: నిజం తేలిపోతుంది.

గోపా: ఇంకా ఆ ఆశావాదమేరా నీది. నా మాట విను: ఆ వ్యాసాన్ని వుపసంహరించుకో. కోటీశ్వరయ్య నష్టానికి భయపడి మిల్లునుంచి కూలీలను తగ్గిస్తే తగ్గించవచ్చు - కాని ఆయన సహజంగా మంచిమనిషి.

ప్రకా: మనుషుల మంచితనం మన పొట్టల్ని నింపలేదు. నేను వ్రాసింది కేవలం వాళ్ళ యినప్పెట్టెల్లో ఎందుకూ పనికిరాకుండా పడున్న డబ్బుగురించి.

గోపా: అది ఆయన ఆస్తి.

ప్రకా: కావచ్చు. కాని దానివల్లే పదిమంది పరోక్షంగా పస్తులుండ పడుకుంటె?

గోపా: ఇది నా విషయంలోగూడ వర్తిస్తుంది - ఎందుకంటె నాదగ్గర గూడ నిల్వ సొమ్ముంది.

ప్రకా: సొమ్ముని నిల్వ చేసుకొనేవాళ్లని నిందించరు ప్రజలు, కాని నిలవ చేసుకొనే ప్రతివాళ్ళ ప్రాణానికి పడి ఏడుస్తారు ప్రజలు, కృంగిపోతూ.

గోపా: ఇది నీ నా వాదాలవల్ల పరిష్కారమయ్యే సమస్య కాదురా.

ప్రకా: పరిష్కరించాలనేగా ఈ పాట్లు.

గోపా: వీగిపోతావ్!

ప్రకా: అవును, నీలాంటి నిరాశావాదులు నిరుత్సాహపరుస్తుంటే తప్పక వీగిపోతాను.

గోపా: ఐతే నాదగ్గరనించి నీకేం సహాయం కావాలి?

ప్రకా: రెండువేల రూపాయలు.

గోపా: రెండువేలే? ఎందుకు?

ప్రకా: నిజాన్ని ఋజూ చెయ్యడానికి.

[లోపలనించి సుమిత్ర: 'టీ రెడీ']

గోపా: తీసుకరా...ప్రకాశ్ మరోసారి చెబుతున్నాను, నా మాట విను: మన బోటివాళ్లకి ఈ లేనిపోని తగూలాట మంచిది కాదు. ఎటుపోయి ఎలొచ్చినా ఈనాడు మన్ని ప్రోత్సహించేవాళ్ళే రేపు నడి ఊబిలో విడిచిపోతారు.

ప్రకా: సరె, నీవాదన నీది, ఇంతకీ ఆ సహాయం చెయ్యగలవో లేదో చెప్పేసెయ్.

గోపా: దానికేం...

ప్రకా: ఐతే ఈ ధర్మబోధ నాకెందుకు?

గోపా: నన్ను పిసనారిగా జమకట్టావా?

ప్రకా: నా మాటల్లో ఆ అర్థముందా?

గోపా: ...నువ్వు తొందరపడుతున్నావురా, కాస్త నిదానించి ఆలోచించినట్టయితే...

ప్రకా: ఇక ఆలోచించవలసింది ఏం లేదు. ఇంతకీ ఈ సహాయం చేయగలవో లేదో చెప్పు.

గోపా: చెయ్యడానికేం లేదు, కాని.. నాదగ్గర ప్రస్తుతానికి డబ్బులేదు.

ప్రకా: పోనీ ఎవరిదగ్గరనైనా యిప్పించగలవా?

గోపా: ఎవరిదగ్గరైనా నే నెలా యిప్పించగలను?

ప్రకా: బ్యాంకులో నీకు పదిహేను వేలవరకు వుందిగా పోనీ అందులోంచి...

గోపా: [తడబిడతో] బ్యాంక్ సొమ్మా! అదెలా తీయమంటావో చెప్పు?

ప్రకా: నీకు బంధువులకంటె బ్యాంక్ సొమ్ము ముఖ్యమన్నమాట!

గోపా: [కష్టపడి] కావచ్చు-

ప్రకా: ఐతే యివ్వలేనని సూటిగా చెప్పెయ్యగూడదు?

గోపా: నానోటితో ఆ మాట నెందుకనిపించడం? అలా నువ్వు భావిస్తె ఆ ముక్కగూడా నువ్వే అనేసెయ్.

ప్రకా: థేంక్స్ గోపాలం, ఇంతవరకు స్నేహితుడవి అనుకొన్నాను కాని..

గోపా: నీ మంచికోసమే చెప్తున్నాను.

ప్రకా: నీ సలహా అనవసరం...న్యాయ విచారణ దగ్గరకి వచ్చేసరికి నువ్వూ ఆ వర్గపు బంధువుడవే అనిపించుకొన్నావ్... థేంక్స్.

సుమి: [వస్తూ] అబ్బ! టీ అవసరం లేదా?

ప్రకా: [వినిపించుకోడు] ఆఁ, ఆవిడేది సుమిత్రా.

సుమి: లోప లుంది.

ప్రకా: పిలు వెళ్ళాలి.

సుమి: వెళ్ళొచ్చులే తొందరేముంది? ఈ టీ కాస్త తీసుకో.

ప్రకా. నో, థ్యాంక్స్ సిస్టర్ - మన బంధుత్వం ఈ మాత్రపు అభిమానాన్నైనా ప్రసాదించింది.

[తలుపు బయటనించి ఎవరో కొడతారు]

సుమి: ఉండు, ఎవరో వచ్చినట్టున్నారు [తలుపు తీస్తుంది]

సత్యవాది: సంపాదకుడు: డాక్టరు లేరండి?

సుమి: లోపల వున్నారు వెళ్ళండి.

స. సం: (వస్తూ) గుడీవినింగ్ డాక్టర్,

హాల్లో! ప్రకాశరావుగారు కూడా యిక్కడే వున్నారే!

(ఎవరూ మాటాడరు) వాట్సిట్? నో రెస్పాన్స్!...అచ్చా! డాక్టర్ జీ, మా ఆవిడకు కాస్త జలుబు చేసింది ఓసారి యింటికి వస్తారూ?

గోపా: (పరధ్యానంగా) ఊఁ? (అర్థమైనట్టు) ఊఁ వస్తా, యిక్కడే వుండండి యిప్పుడే వస్తా (లోపలికి వెడతాడు.)

స. సం: ప్రకాశరావుగారు, ఏం అలా మౌనంగా కూర్చున్నారు?

ప్రకా: ఏం లేదు లెండి, మన రచన గురించి ఆలోచిస్తున్నాను.

స. సం: భేష్! సరిగ్గా జ్ఞాపకం తెచ్చారు. దాని గురించే చెప్పడానికి వచ్చాను. ఆ రచనని మీరు ఉపసంహరించుకోండి.

ప్రకా: (ఆశ్చర్యంగా) ఏమిటి మీరనేది?

స. సం: నిజమే మిస్టర్ ప్రకాశ్, ఆ రచన ప్రచురించినందుకు నేను, వ్రాసినందుకు మీరు కోర్టుకి హాజరుకావాలి.

ప్రకా: తెలుసు.

స. సం: అందుకే చెబుతున్నాను. అన్నీ ఎరేంజ్ చేసేశాను. మీరు ఆ రచనని ఉపసంహరించుకొంటూ కోటేశ్వరయ్యకి ఎపాలజీ యిచ్చుకున్నట్టయితే ఈ లేనిపోని తగువులుండవు.

ప్రకా: మీ మాటలు అర్థం కావటం లేదు. లేనిపోని తగువులు తరతరాలుగా పుట్టినవి కావు రామకృష్ణగారు. ఈ మధ్యే పుట్టాయి. వాటిని పరిష్కరించడానికి మనం యిప్పుడే పూనుకోకపోతే అవి ప్రమాదవంగవు.

స. సం: నిజమే కావచ్చండి. కాని అందులో దిగేముందు మన శక్తిని కూడా పరీక్షించుకోవాలిగా?

ప్రకా: 'ఐక్యత' అనే మాటని మీరు మరచిపోయినట్టున్నారు.

స. సం: లేదు; ప్రజల్లో 'ఐక్యత' ఎప్పుడూ గడ్డితాడులాంటిదే. ఏమాత్రం అగ్గి తగిలినా సోదిలోకైనా రాకుండా నాశనమైపోతుంది.

ప్రకా: దీన్నిబట్టి మీలో మీకే నమ్మకం తగ్గిపోయినట్టనిపిస్తోంది...మీకు యిక్కడ చాలవరకు పలుకుబడి వుంది. మీ పత్రికకుకూడా స్థానికంగా ఎంతో గౌరవంవుంది. మీలాంటివాళ్ళే ఈ వ్యాసానికి యింతగా భయపడుతున్నారంటే...

స. సం: భయపడటం లేదు ప్రకాశరావుగారు. కాని మీరు వ్రాసినవ్యాసంలో నిజం కాని సంగతులున్నవని...

ప్రకా: నిజంకాని సంగతులా!?

స. సం: అవును.

ప్రకా: అయితే యిదుగో ఈ వారం అంకెలతో సహితం వ్రాసిన వ్యాసం యిస్తున్నాను. ప్రచురించండి, దీనికేలాంటి సమాధానం వస్తుందో?

స. సం: మై గాడ్! మరో వ్యాసమా? మొదటిదానికే యింత గడబిడ అయింది...

ప్రకా: ఏం గడబిడ?

స. సం: నిన్న కోటేశ్వరయ్య స్వయంగా నాదగ్గిరికి వచ్చాడు. వ్యాసంలో ప్రతీ విషయం అబద్ధమే అని వాదిస్తూ కోర్టులో కేసు పెడతానన్నాడు. నేను మొదట చాల ధైర్యంగా ఎదిరించాను కాని, ఆయన చెబుతున్న విషయాలు వినేసరికి...

ప్రకా: మీరు చల్లబడి ఎపాలజీ అడిగుంటారు.....అధికారి యెవరైనా తన తప్పుందని చెప్పుకొంటారా రామకృష్ణారావుగారు?

స. సం: కాని ఆయనలో తప్పుందని నమ్మలేను.

ప్రకా: ఐతే నాలో వుందని నమ్ముతారా?

స. సం: అహాఁ! అలా ఎలా అనగలం చెప్పండి? పొరపాటున మీరు ఏదో వ్రాసివున్నట్టయితే అది మీకు వచ్చిన ఫాల్స్ ఇన్ఫర్మేషన్వల్లే అయుండాలి.

ప్రకా: ఫాల్స్ ఇన్ఫర్మేషన్ని ఆధారంగా తీసుకొని వ్రాసేంత అజ్ఞానిని కాను రామకృష్ణగారు! నేను ఆ మిల్లులో ఆడిట్‌లో పనిచేస్తున్నట్టు మీకు జ్ఞాపకం తెస్తున్నాను.

స. సం: పని చేసినంతలో నిజమే వ్రాస్తారని ఎక్కడా లేదు.

ప్రకా: ఐతే యింతవరకూ మీరు ప్రచురించిన నా వ్యాసాలమీద మీ అభిప్రాయం?

స. సం: వాటికీ దీనికీ చాలా వ్యత్యాసముంది ప్రకాశరావుగారు. ముందు మీరు వ్రాసినవన్నీ సంఘానికంతకూ సంబంధించిన సమస్యలు. కాని యిది ఒకే ఒక వ్యక్తిని, సంస్థని వేలుపెట్టి చూపిస్తూ వ్రాసిన వ్యాసం. అందువల్ల పత్రికకు కూడా దెబ్బ తగుల్తుంది.

ప్రకా: మీరు పత్రిక్కి తగిలే దెబ్బ గురించే ఆలోచిస్తున్నారన్నమాట!

స. సం: కొన్ని సందర్భాల్లో *Absolute truths* కూడా *Reverse* అయిపోతుంటాయి ప్రకాశరావుగారు. నేను ఒకరికి జడిసే మనిషిని కాను. ఈ సంఘాన్ని ఉద్ధరించేందుకు యిలాంటి లక్షలు పత్రికలు సర్వనాశనమైపోయినా లెక్కచెయ్యను.

ప్రకా: మరీ సంకోచం దేనికండి?

స. సం: చెప్పానుగా రివర్స్ యేబ్సల్యూట్ ట్రూత్స్ గురించని.

ప్రకా: ఆ రివర్స్ యేది మన మనస్సుల్లో వుండే భయంవల్లకాని, నిజం వెల్లడిచేయడంవల్ల కాదండి...ఐతే సంఘంపై మీ అభిప్రాయం ఏమిటండి?

స. సం: ఏమైనా కావచ్చు, కాని యిక్కడది అప్రస్తుతం.

ప్రకా: అప్రస్తుతం అంటే ఎలా కుదురుతుందండి? వ్యక్తుల కూడికే సంఘమనిన్ని, ఆ వ్యక్తులే మనం అనిన్నీ అందులో అర్థం కాదా?

స. సం: ఆ అర్థాల నిర్వచనాన్ని ఎవరూ రియల్ వరల్డ్‌లో రియలైజ్ చేయలేరు మిస్టర్ ప్రకాశ్.

ప్రకా: సంపాదకులు మీరే గుర్తించలేంది అజ్ఞానులేం గుర్తించగలరు లెండి.

స. సం: ప్రకాశరావుగారు! మీ రిప్ల

రు. 1-14-0 లు మాత్రమే పెట్టుబడి పెట్టి
రు. 1024/-లు సంపాదించండి

వివరములకు వ్రాయండి.

ఇండియన్ నేషనల్ పాలిసీ కంపెనీ

(Money Circulating Scheme)

పో. బా. నం. 889 జి. పి. ఒ. కలకత్తా 1,

స్థాపితము — 1935

ఇండియాలో ఇలాంటి కంపెనీలలో ఇదే మొదటిది. స్థాపింపబడినప్పటినుండీ ఈ కంపెనీ ఎక్కువ పేరు ప్రఖ్యాతులతో ప్రజలకు సేవ చేయుచున్నది.

ఊడో ఉద్యోగంలో వుండి యుక్తాయుక్తాలని గుర్తించలేకపోతున్నారు. రేపటివరకు ఆగండి సావకాశంగా ఆలోచిద్దాం.

ప్రకా: రేపటి వరకు యెందుకండి? మీ రెలాగూ ఆ వ్యాసాన్ని ప్రచురించినందుకు ఎపాలజీ కోరుకొన్నారు. ఇహ నన్ను గూడ అలా కోరుకోమంటారా?

స. సం: నేను చెప్పిన విషయాలు సరిగా ఆలోచించుకోండి ప్రకాశరావుగారు. విదురు డన్నట్టు: బలప్రదర్శనం గూడ తమంతటి వారితోటే గాని...

ప్రకా: విదురనీతి నాకు తెలుసులెండి. ఐతే యింతకీ మీరీ నాకీ కేసులో సహాయం చేయలే నంటారు!

స. సం: ఆహాఁ, అది కాదండి.

ప్రకా: కట్టె విరక్కుండా, పాము చావకండా అన్నట్టు మాటాడకండి, మీ అసలు అభిప్రాయం చెప్పేస్తే మంచిది. ఎందుకంటె, రేపా కేసులో...

స. సం: ఐతే నా అభిప్రాయ మేమీకు కావాలంటె... నే నెలాగూ ఎపాలజీ కోరుకొన్నాను. కాబట్టి...మీకు నేను...స...హా...యం...చేయ...లేను...

ప్రకా: థేంక్యూ, మిస్టర్ రామకృష్ణ, థ్యాంక్యూ, క్రైమాక్స్‌లో గాని ఈ నగ్న సత్యం బయటపడదు. మన మనస్సుల్లో ఈ మసికే యిన్ని రంగులూ రాసుకొని సంఘంలో ఘరానాగా చెలామణీ అయిపోతున్నాం...

స. సం: మీరు మరోలా అనుకోకండి ప్రకాశరావుగారు.

ప్రకాశరావు: నోనో, మిస్టర్ రామకృష్ణ, ఎబ్సల్యూట్ ట్రూత్ ని నే నెప్పుడూ రివర్స్‌గా తీసుకోను.

గోపా: (వస్తూ) రాండి, రామకృష్ణ గారు.

స. సం: వస్తున్నా...వస్తా ప్రకాశరావుగారు (వెళ్తూ) నడవండి...

గోపా: (దూరంగా) వస్తా, యిక్కడే వుండరా ప్రకాశ్, ఈ కేసేదో చూసుకొని (నిష్క్రమణ)

ప్రకా: (నిట్టూర్పుతో నవ్వు) వండర్! మానవులంతా యింతేనా? (కుర్చీలోంచి లేచి) వీళ్ళ మనస్తత్వాలు యిహ మారవనుకొంటూ...

సుమి: (వస్తూ) అరె! టీ తీసుకోలేదేం?

ప్రకా: (వినిపించుకోకుండా నవ్వుతాడు.)

సుమిత్ర: ఏమిటీ పిచ్చినవ్వు?

ప్రకా: కాదు సుమిత్రా. ఈవాళ ఓ ఎబ్సల్యూట్ ట్రూత్ ని కనిపెట్టాను. మీ వదినేది?

సుమిత్ర: లోపలుంది.

ప్రకా: రమ్మను...లీలే నాకు నిజమైన ధర్మబోధని చేసేది. అబ్బే, అప్పుడు అర్థమయ్యేది కాదు. ఎలా అర్థమవుతుంది? (నవ్వుతాడు) అర్థంకాదు.

లీల: (ప్రవేశిస్తూ) ఏమిటీ పకిలినవ్వు?

ప్రకా: ఆఁ అయింది. నడు లీలా వెళ్లిపోదాం. నాకు నిజమైనదారిని చూపగలిగే సహచరివి నువ్వే (నిష్క్రమణ).

సుమిత్ర: అన్నాయ్...!

[తెర] ★

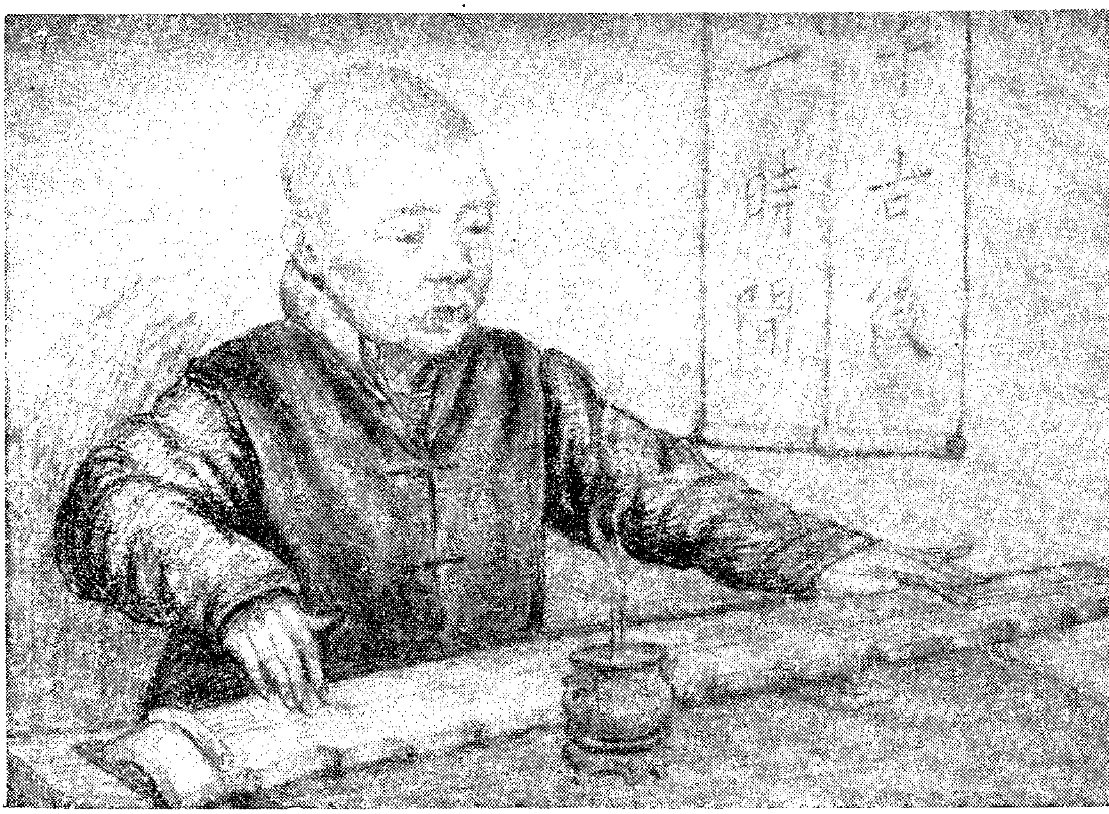

చైనీస్ జంత్రవాద్యగాడు

మిస్ అగస్టా మిలికిన్ బొగ్గుతో వేసిన ఒకచిత్రం.